

[Indenrigsministeren]

amtskommuner) nødvendiggør efter regeringens opfattelse, at der findes et koordinerende planlægningsorgan på dette område, en opgave, der naturligt varetages af hovedstadsrådet.

Regeringen har i de fra kommuner og amtskommuner fremførte kommentarer specielt hæftet sig ved kritikken af, at hovedstadsrådet navnlig inden for miljøområdet i bred forstand varetager en række konkrete administrative opgaver. Som det fremgår af udvalgets rapport er hensynet bag disse ordninger et ønske om at samle såvel planlægningskompetence som konkret administration hos samme myndighed, som det er tilfældet i det øvrige land hos amtsrådene.

Regeringen er dog opmærksom på, at en placering af konkrete administrative opgaver hos et organ netop af hovedstadsrådets karakter ikke altid vil være lige hensigtsmæssig, og man vil derfor have opmærksomheden henledt herpå ved kommende lovgivning, herunder lovrevisioner inden for de områder, hvor hovedstadsrådsloven har givet hovedstadsrådet dets opgaver. Det vil i denne forbindelse kunne vurderes, om visse konkrete sager med fordel kan flyttes fra hovedstadsrådet til primærkommunernes kompetence. Man skal dog i denne forbindelse være opmærksom på, at der her ikke er tale om den lovgivning, der direkte regulerer hovedstadsrådets forhold, nemlig loven om et hovedstadsråd, der skal til revision i næste folketingssamling, men om den lovgivning, der regulerer forholdene inden for de forskellige sektorer og som nævnt foran måske navnlig inden for miljøministeriets område. Hovedstadsrådsloven angiver jo som anført foran kun rammerne for hovedstadsrådets virksomhed, når bortses fra den særlige bestemmelse i lovens § 14, stk. 3, hvorefter indenrigsministeren kan godkende, at hovedstadsrådet kan påtage sig andre opgaver under forudsætning af, at der er tale om opgaver, der i øvrigt ikke ved lovgivningen er henlagt til kommuner og amtskommuner. Om denne bestemmelse skal i øvrigt bemærkes, at den kun har fået et meget begrænset anvendelsesområde, og at det er regeringens agt at fastholde denne restriktive linie.

Rapporten om hovedstadsrådet behandler ikke et spørgsmål, der til gengæld har været omtalt i den debat, der har fundet sted siden rapportens offentliggørelse, nemlig spørgs-

målet om eventuel indførelse af direkte valg til hovedstadsrådet, på samme måde som amtsrådene vælges direkte.

Valgordningen er som nævnt indirekte og er således indrettet, at rådets 37 mandater sikres fordelt dels på partier, dels på de 5 områder – Københavns og Frederiksberg kommuner og de 3 amtskommuner – hovedstadsområdet består af. Således som denne valgordning har fungeret, kan man måske have lov til at sige, at et direkte valg næppe ville have medført en væsentlig anden politisk konstellation end den, der findes i det nuværende råd, men måske nok en noget anden personsammensætning, selv om den omstændighed, at adskillige af de nuværende medlemmer er borgmestre, indicerer, at der er tale om personer med ret store personlige stemmetal, der derfor ved direkte valg under alle omstændigheder vil have rimeligt gode chancer for at blive valgt.

Selv om den gældende valgordning således nok har fungeret tilfredsstillende i de forløbne år, er regeringen ikke blind for, at en ordning med direkte valg til hovedstadsrådet dels skaber en mere direkte kontakt mellem rådets medlemmer og befolkningen i hovedstadsområdet, dels af mange vil opfattes som rigtig, idet den vil medføre, at medlemmerne får et direkte ansvar over for vælgerne. Dette sidste synes ikke uden betydning, når henses til, at hovedstadsrådet som en af sine væsentligste opgaver administrerer hovedstadsområdets kollektive trafik og som følge heraf et meget stort budget, hvortil midlerne for hovedpartens vedkommende tilvejebringes gennem skatteudskrivning.

Regeringen vil derfor i den kommende tid nøje overveje spørgsmålet om valgordningen til hovedstadsrådet med henblik på, om der i det lovforslag til revision af hovedstadsrådsloven, der skal fremsættes i næste folketingsamling, under en eller anden form skal stilles forslag om en direkte valgordning.

For så vidt angår hovedstadsrådets finansierungsordning indeholder udvalgets rapport nogle forslag af teknisk karakter, som regeringen agter at medtage i det kommende lovforslag til revision af hovedstadsrådsloven. Det drejer sig dels om grundlaget for beregningen af de 5 kommuners og amtskommuners bidrag til hovedstadsrådet med henblik på at gøre grundlaget mere aktuelt end i dag, hvor tilskuddene beregnes på et 2 år gam-